

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ

(7-11-2021)

Άγαπητοί μου άδελφοί, στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή ακούσαμε γιά ἕνα διπλό θαῦμα, γιά δύο τραγικές καταστάσεις πού συναντᾶμε καί σέ τούτη τήν ζωή.

Άναφερόμαστε στήν ασθένεια καί στό θάνατο πού εισήλθαν στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου μετά τήν παρακοή καί τήν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Παράδεισο. Ἐπιφέρουν στόν ἄνθρωπο ψυχικό ἢ σωματικό πόνο ἢ καί τά δύο καί καθιστοῦν τή ζωή του ἀνυπόφορη.

Ἡ γυναίκα τῆς περικοπῆς, ἡ αἰμορροοῦσα, βασανιζόταν 12 χρόνια ἀπό τήν ασθένεια τῆς αἰμορραγίας, καί ὁ Ἰάειρος, ἄρχοντας τῆς Συναγωγῆς, πονοῦσε μπροστά στήν ασθένεια καί τελικά το θάνατο τῆς 12χρονης κόρης του.

Ἡ γυναίκα ἀνώδυμη, ὁ Ἰάειρος ἐπόνυμος, ἡ γυναίκα ἀνίσχυρη στήν κοινωνία, ὁ Ἰάειρος πανίσχυρος κι ὅμως καί οἱ δύο καταφεύγουν στόν Ἰησοῦ Χριστό μέ πίστη καί βεβαιότητα.

Άναζητοῦν τόν εὐεργέτη τῆς ζωῆς, ἀναζητοῦν καί πιστεύουν στήν ἀγάπη καί ὁ Χριστός δέν τούς ἐγκαταλείπει, διότι ὁ Χριστός ἀγάπη ἐστί. Προχωρεῖ σέ διπλή εὐεργεσία, σέ διπλό θαῦμα. Τό πρῶτο εἶναι ἡ θεραπεία τῆς αἰμορροοῦσης γυναίκας καί τό δεύτερο ἡ ἀνάσταση τῆς κόρης τοῦ Ἰαείρου. Καί τά δύο ὁ Κύριος τά ποιεῖ μέ τόν λόγο Του καί φανερώνουν ὅτι ὁ τῶν ὅλων Κύριος δέν κάνει διακρίσεις, διότι «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἡ θερμή πίστη ποῦ ἐπέδειξαν τόσο ἡ γυναίκα ὅσο καί ὁ πονεμένος πατέρας ὁδήγησε τόν Κύριο στά θαύματα, ἐπιβεβαιώνοντας τήν εὐαγγελική ρῆση, ποῦ λέγει ὅτι «ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται».

Γιά αὐτή τήν πίστη γίνεται ἀναφορά καί στό βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης ὅταν λέγει: «γίνου πιστός ἄχρι θανάτου καί δώσω σοι τόν στέφανον τῆς ζωῆς», διότι ἡ ζέουσα πίστη στόν Θεό ἀπό τόν ἄνθρωπο τόν ὁδηγεῖ στήν ἀγκαλιά τοῦ Εὐεργέτη τῆς ζωῆς καί νικητή τοῦ θανάτου.

Ἡ πίστη ὁδηγεῖ σέ προσωπική ἔνωση τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Πίστη, κατά τόν Ἀπ. Παῦλο, εἶναι «ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Πίστη στόν ἐν Τριάδι Θεό, στόν Πατέρα, στόν σαρκωμένο Λόγο καί στό Ἅγιο Πνεῦμα. Πιστεύουμε στή Μία, Ἁγία, Καθολική, Ἀποστολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Στό ἕνα Βάπτισμα καί σέ ὅσα περιλαμβάνονται στό Σύμβολο τῆς Πίστεως.

Γεμίζει τήν ψυχή ἡ πίστη μέ θεία παρηγοριά. Ἔτσι οἱ θλίψεις χάνουν τόν τραγικό τους χαρακτήρα καί ὁδηγοῦν σέ μιᾶ ἄλλη διάσταση πού φωτοβολεῖ τήν ἐλπίδα.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός τονίζει τήν ἀναγκαιότητα τῆς πίστεως προκειμένου νά πραγματοποιηθεῖ τό θαῦμα: «θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε» καί στόν Ἰάειρο, πού τόν εἰδοποίησαν ὅτι ἡ κόρη του πέθανε καί νά μήν ταλαιπωρεῖ ἄλλο τόν Διδάσκαλο, τοῦ ἀπαντά: «μή φοβοῦ, μόνο πιστευσον, καί σωθήσεται».

Σέ ἀντιδιαστολή ὅμως μέ τήν πίστη καί τούς πιστεύοντες ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι οἱ μή πιστεύσαντες, πού στήν ἐν λόγῳ περικοπῇ εἶναι οἱ συγγενεῖς του μικροῦ κοριτσιοῦ, πού γέλασαν μέ τόν Χριστό, ὅταν τούς εἶπε νά μήν κλαῖνε, γιατί τό κορίτσι δέν πέθανε. Ἡ ἀπελπισία τούς εἶχε ἐξανεμίσει κάθε ἐλπίδα καί πίστη πρὸς τόν Θεό, καί θεωροῦσαν πώς ὅλα πιά εἶχαν χαθεῖ.

Μέσα στό πέλαγος τῆς βιοπάλης καί τῆς καθημερινότητας, συχνά αισθανόμαστε ἀνίσχυροι, ἀδύναμοι, νικημένοι. Νιώθουμε ὅτι δέν ἔχουμε ἀπό ποῦ νά κρατηθοῦμε, ποῦ νά στηριχτοῦμε καί νά πάρουμε δύναμη γιά νά ἀντεπεξέλθουμε στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Συχνά μιά ἀσθένεια, μιά ἀνυπέρβλητη δυσκολία, μᾶς βυθίζει στήν ἀπόγνωση καί τήν ἀπελπισία.

Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἀπευθύνεται μόνο στόν Ἰάειρο καί στόν κάθε πονεμένο πατέρα καί μητέρα ἀλλά στόν καθένα μας καί μᾶς λέγει: «μόνο πιστευσον, καί σωθήσεται». Ἄς ἀκούσουμε τά λόγια Του καί ἄς ζητήσουμε τήν εὐλογία Του. Ἀμήν.

Πρωτοπρεσβύτερος
Κων/νος Σιόντης